

מסכת שבת

פרק יב משנה א

הבונָה, כְּמֵה יַבְנֵה וַיְהִיא חַיֵּב, הַבּוֹנָה כֹּל שֶׁהוּא, וַהֲמִסְתָּת,
וַהֲמִסְתָּת בְּפִטְיֵשׁ וּבְמַעַצֵּד, הַקּוֹדֵח כֹּל שֶׁהוּא, חַיֵּב. זֶה הַכָּל, כֹּל
הַעֲוֹשָׂה מֶלֶאכָה וּמֶלֶאכָתוֹ מִתְקִינָת בְּשִׁבְתָּה, חַיֵּב. רַבּוֹ שְׁמָעוֹן
בֶּן גְּמַלְיָאֵל אוֹמֵר, אִף הַמִּסְתָּת בְּקָרְנוֹס עַל הַסְּדוֹן בְּשָׁעָת מֶלֶאכָה,
חַיֵּב, מִפְנֵי שֶׁהוּא כִּמְתִיקָן מֶלֶאכָה: